

sâdı politikanın kurulmasını ve kütleleri sevinç ve emniyetle refâha doğru götürmesini, mânevîyatçı milliyetçi bir maarif sisteminin (nizâmının) yardımıyla mümkün görüyoruz. Sosyalist ve komünist rejimlerin milliyetçiliği ve mânevîyatçılığı yoktur; fakat hürriyetler rejimi olan demokrasi bu imkâna, bu meziyete sahiptir. Milliyetçi ve mânevîyatçı muhafazakâr maârif ile âdil ve murakabeli bir iktisâd siyaseti, anarşist ve ihtilâlcî rejimlerin tehlikeli nüfuz ve tesirlerine karşı en kuvvetli silâhtir ve en iyi müdafaa vasıtasıdır. Maârif, mânevî kalkınmayı; iktisad da maddî kalkınmayı temin edecektir.

Sosyalistlerin ve komünistlerin karşısında zayıf olmağa ve hattâ ufak bir zaaf eseri göstermeğe hiç gelmez. Usûllerinin ne derece zekîce, fakat caniyâne ve hunharca olduğu bu asrın hür insanların hemen cümlesinin bildiği şeydir.

Mânevî amilleri ve değerleri

hiç nazara almadan cemiyeti bir ozomatlar yığını hâlinde görmek ve göstermek isteyeh gafiller, hürriyet ve adâlet fikrine ihânet edenlerdir.

Mânevîyat ile mukaddesâtı ve milliyeti inkâr ve reddeden rejimler, dîn duygusunu kaybeden cemiyetler için biçilmiş kaftan gibidir. Cemiyetleri izmihlâle, kökü dışarı Cemiyetleri bu türlü mukadesât düşmanı teoriler sürükler.. Sosyalist rejimlerin asıl gizli maksadları, toplulukları anarşiye (kargaşalığa) düşürmek ve ilmi lâflar altında gayet mâhirâne ve kurnazca komünizmi tesis etmektedir. Komünizmin yayılmasını önleyebilecek olan en müessir silâh ve ilâç: mânevîyatçı ve mukadesatçı muhafazakâr bir muvâzeneli iktisad sistemidir. Bu da demokratik nizâmın temeli olan İslâmiyet'te mevcuttur. Demokrasiyi tam olarak tatbik etmek demek, ilâhiyyât müesseseleriyle tamamiyle bütün vefebeleriyle serbest bırakmak ve ona

hürriyet içindeki haklarını verecek büyük bir müessese sıfat ve haysiyetiyle onu tanımaktır.

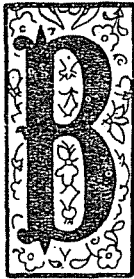
Bütün siyâsî ihtilâlcî ve anarşist «izm»lerin gayesi nazari olarak dâima cemiyete sağlam bir istikamet vermek, yeni ve dürüst bir nizâm getirmek ve bunun için muayyen vasıtalarla harekete geçmektir. Fakat, maalesef, hiç biri düzün ve devamlı bir sulh, huzûr ve şükûn sağlıyamamış, bunlar kâğıt üzerinde ve örümcekli raflarda kalmıştır. Çünkü haris şahıslar ekinde ve tatbıkatta iş değişmiştir.

Manevî temellere dayanmayan (izm)lerin ömürleri dâima az olacaktır; komünizm bunların en başında gelir.

Erken veya geç, komünizm muhakkak bir gün yıkılacaktır. Bugün ric'at ve tereddüt devresindedir.

Komünizmin sefâleti, hür dünyanı müşterek saadetinin başlangıcı olacaktır.

HİRİSTİYANLIKTAKİ HURAFELER

ir cemiyetin içtimaf bünyesi bozulduktan sonra, Allah o cemiyete bir lütuf olarak yeni ve saf bir dîn göndermiştir. İşte zamanla içtimaf bünyesi bozulan Yahudi cemiyetine Allah, Hz. İsa'yı peygamber olarak göndermiştir. Fakat bu din de kendisinden önce geçen dinlere musallat olan şen'i âfetten kendisini kurtaramamıştır. Bazı kimşeler tarafından kasıtlı veya kasıtsız olarak bir takım bozuk itikadlar bu saf ve temiz olan dini ifsad etmiştir. Biz burarda bunlardan sadece kasıtlı olarak sokulan hurafe ve bozuk itikadlardan bahsedeceğiz:

Hristiyanlığın yayıldığını gören yahudiler bunu önlemek için çok uğraştılar. Önceleri kılıçla işi halletmeye baktılar. Fakat kılıçla bunun önünü almanın imkânsız olduğunu anlayınca başka yollara baş vurmaya başladılar. Yahudiliğin müfrit bir mezhebine bağlı olan Pavlos adında bir fedâî ve aynı zamanda hristiyanlığın takibçisi olan bu kumandan bir gün Şam'a kaçan zavallı Hristiyanları takib ederken âniden durur ve kendisine İsa'nın bir hitapta bulunduğu yalanını uydurur. Bundan sonra bir Hristiyan azizi olan Pavlos (Saint Pol) elinden geldiği kadar bâtil itikadları Hristiyanlığa sokmak için çalışır. Yahudiler bu adamın yahudi olmadığını iddia ederlerse de hakîki bir yahudi alimi ve kumandanı görmüş, bütün dinler hakkında geniş bir malûmata sahip olduğu gibi Eski İnan dini asıllarından Işık hakkını Mitra mezhebinin kendisinde büyük bir tesiri görülür. (2) Hristiyanlıktaki âyinlerin bir çoğunun Mitra mezhebindeki âyinlere benzemesi rastgele bir tesadüf olmasa gerek.

(1) Cihan Tarihinin Umumî Hatları C. 3. S. 19

(2) Cihan Tarihinin Umumî Hatları C. 3. S. 19

● Ziya KAZICI

Şunuda belirtelim ki, kimin tarafından yazıldığı kat'iyetle belli olmayan bugünkü İncillerin Pavlos'un mektuplarından sonra yazıldığı kaale alırsa durum daha iyi bir vüzuhiyet kasb eder. Keza bu adam Hristiyanlığa teslisi (Trinite, sokmuştur. İznik Konsilinde bin delegenin içinden sadece 318 kişinin reyile bugünkü teslisi iddia eden İncillerin kabul edilmesi yahudi parmağının nasıl her tarafta oynadığını gösterir. Zateni putperest olan imparator Konstantinin bu dini (Hristiyanlığı) kabul etmiş gibi görünmesi siyasi bir takım sebeplerden ileri geliyordu.

Hz. İsa bu saf dinin bozulacağını önceden biliyordu. Fakat bunun önüne geçeninin de mümkün olamayacağını biliyordu. O bunun için defalarca Havariyununa ikazda bulunmuştu. «Sakinin da Ferisiler ve Sadukilerin hamurundan kaçın. (3) Fakat Havariyyun bu ince tebligatı anlayamamışlardı. Kaza bu husus Matta 16: 7-12 de daha güzel ifade edilmiştir. Buradan anlaşıldığı üzere demekki bu din bozulacak ve fakat bir gün bu açığa çıkacaktı. (4)

Zaten Allah'ın (C.C.) bir elçisi olan Hz. İsa'nın «Bana tapın, ben sizin ilahınızımı sizi kurtarmak için kendimi feda ediyorum» gibi sözler söylemesi imkânsızdır. K. Kerim bu hususu bize şöyle ifade eder : «Allah, Ey Meryem oğlu İsa, insanlara Allah'ı bırakıp ta beni ve annemi iki tanrı ediniz diyen sen misin? dediği zaman o, (şöyle) söyledi: «Seni tenzih ederim (Ya Rabb) hakkım olmadık bir sözü söylemekliğim bana yakışmaz. Eğer onu söylemiş isem elbette bunu bilmişsindir. Benim içimde olan (her) şeyi sen bilirsin ben ise senin zatında olanı bilmem. Şüphesiz ki gaybı hakıyla bilen sensin Sen.» K. Kerim Maide suresi 116. ayet Bu ayet-i kerimeden anlaşılacağı üzere Hz. İsayı böyle putperestlik, Mitra Mezhebi ve diğer üçlü dinlerin karışımı olur. K. Kerimin ifadesinde gerçek şahsiyetini bulan Hz. İsa bunlardan tamamen uzaktır. Bizzat Hz. İsa tarafından dinin İslamla gerçek hüviyetine kavuşacağı izah edilmiştir. ve bu bir kitabın mevzuunu doldurabilecek bir hacimdedir.

Hristiyan tarihinin milâdın ilk iki asrına ait olan kısmı son derece karanlıktır. Hristiyanlar yeryüzünün her tarafına dağılmışlardı. Bu zamandaki fikirleri, ibadet ve itikatları, merasim ve ayinleri hakkında çok az bir bilgiye sahibiz. İsanın muasırları olan yahudi ve müşrik müelliflerden hiç birinin İsanın hayatına dair en ufak bir malûmat bırakmaması çok mânâlıdır. (5) Görüldüğü gibi İsanın hayatı hakkında tam bir bilgiye sahip değiliz. Bu durumda iken İsanın hayatı etrafında söylenen ve açıklanan bilgilerin ilmi bir değeri olmasa gerek. Zira bazı yabancılardan İsanın hayatına aktarılan efsanevi hususların boş bir hayal olduğu artık hristiyanlarca da kabul edilmiş bir gerçektir. Cihan Tarihinin Umumi Hatları adlı eserinin C. 3. 18-23. sayfalarında İsanın telkinatına ilave olunan akideler başlığı altında bir hristiyan yazar şöyle demektedir: «...Şu meçhul devre esnasında Hristiyan dini ile Mitra, Serapis (Oziriz), İzis, Horus mezhepleri arasında bir halitanın meydana gelmiş olduğu görünür. Zahirde göre Hristiyanlık ibadet gününden cumartesi yerine güneş günü (Pazar olsa gerek), dini merasimlerde ziyadesiyle ışık kullanma adetini, çobanlar kussasını Mitra Mezhebinden almıştır. Hatta İsanın kanında yıkanma olayı, İsanın şehadetine dair bazı hristiyan mezheplerinde kullanılan tabirler de ihtimal oradan alınmıştır... İsanın ölümü, başına dikenli bir tacın geçirilmesi, bağrının kargılanmış olması, çeşme gibi kanların akması ve daha birçok unutulmuş hikâye Mitra Dininin esasını teşkil ederdi. (Yukarda bu dini ifsad için çalışan Yahudi Pavlosun bilhassa İran Dini Mitranın tesiri altında kaldığını izah eylemiştik.) Keza aynı yazar devamla şunları söylemektedir: «Hristiyanlığın İskenderiye'deki Serapis - İzis - Horus, mezhebinden yaptığı iktibasat daha fazladır. Serapis'in oğlu olmakla beraber, bunun aynı nüşhası farz olunan «Horus'un» şahsiyetini nazarı dikate alan hristiyanlar Pavlos'un erkan ve merasiminde kendilerine hüveyda olan İsa nasiyesini kıyas tarikiyle Horus'a benzetmiş olmaları tabiidir. Bunun neticesi olarak Meryem ile İzis'i aynı şahsiyet farz etmişlerdir. Bu faraziye üzerine Meryem'i hemen uluhiyete yakın bir makama irtifa ettirmek için bir hatve (adım) atmak lâzımdı. Bu da atılmış ve Meryem yarı ilâh olmuştur.»

(3) Matta 16 : 6

(4) Adalet Müllkün Temelidir. Türkiyede Hakimler Var. S. 19-20

(5) İsa Meselesi, A. Hilmi Ömer. S. 4

Kur'an-ı Kerim'de belirtildiği gibi bazı yerlerde (Arabistan ve havalisindeki Hıristiyan mezheplerinden bir kısmı Meryem'i tam bir ilah olarak kabul ederler.)

Aynı şekilde Hıristiyanlık zamanındaki iptidai dinlerden haberi olmadan bir çok şey almıştır. Origene, Plotin, Augustin gibi müelliflerin eserleri bu zamanda muhtelif mezheplerin birbirinden bir çok şey aldıklarını isbata kâfidir. Bunun içindir ki Hıristiyan papazları Mısır rahipleri gibi resmen başlarını tıraş ettiler ve bunların kıyafetlerini kabul ettiler. Yine aynı şekilde Budda'nın dininde olduğu gibi birdenbire Saint Pierre Roma'daki mihrapta belirir. Bu mayasız ekmek İsa'nın cisminden başka bir şey değildir der.

Hıristiyanlıktan önce yer yüzünde birçok üçlü din vardı. Sonradan toplanan İznik Konsli, Pavlos'un istediği şekilde yazılan ve teslisi savunan İncilleri kabul etmek suretiyle bu dinleri örnek almıştır. Aralarındaki benzerlik çok nettir: Şöyleki: «Mısır'da Oziris esrarı, Yunanistan'da Demeter esrarı, Dionyos ve Arphique esrarı, Anadolu'da Attis esrarı. Bütün bu tanrıların hepsi, İsa'nın öldüğü gibi feci bir surette ölmüşler, fakat bu dünyada yahut ta öbür dünyada tekrar dirilme bahtiyarlığına ermişler.

Bütün bu yukarda saydıklarımızdan şu sonuçları çıkarabiliriz:

Birinci : -İnsan- Allah İsa, sonbaharda doğuyor, ilkbaharda ölüyor. Keder ile sürürün yek diğerlerini takib eden tezahürleri arasında ölümünün üçüncüsü günü tekrar diriliyor. (Bu dirilme olayının da ilmi bir şekilde izahı yoktur ve görgü şahidi olarak bilinen Necdi Meryem'in kendi hayalinde canlandırdığı mevhum bir şey olduğu E. Renan'ın İsa'nın Hayatı adlı eserinde belirtilmektedir.)

İkinci : İsa İbadeti, beden ve cesedi olan ekmek ve şarapla merbuttur. Tıpkı buğday veyahut şarabın Oziris veya Dionyos'un bedeni ve kanı olduğu gibi.

Üçüncü : İsa diğer esrarlı dinlerin Allahı gibi çarınha gerilerek hiç lâayık olmadığı bir ölümlle ölüyor.

Dördüncü : Tıpkı esrarlı dinlerin mükedder ve mihnetli anneleri ve zeyceleri ta'zim etiği gibi, İsa yanında annesi, bakire annenin mazhar-ı tazim olduğunu görüyoruz.

Beşinci : İsa esrarlı dinlerin insan tanrıları tarzında bir halaskârdır.

Altıncı : Ziraatçı dinlerde, cemiyetin umumî hayır ve menfaati namına bizzat kendini kurban eden tanrılar gibi, İsa da beşeriyeti günahlardan kurtarmak için kendini feda etmiştir. (6) Bunlar bize gösteriyorki teslis sonradan hıristiyanlığa kasıtlı olarak sokulmuş bir takım batıl hurafelerdir. Bir ilaha, bir kadının karnında dokuz ay çömelmesi layık olmayan bir şeydir.

(6) İsa Meselesi'nden özetlenerek alınmıştır.

HİKMETLİ SÖZLER

İMAM ŞAFİİ

- *Nefsânî arzuları azgın olanlar, kendilerini ibâdete vererek onları yensinler.*
- *Mürüvvet, imanın başıdır. Eğer soğuk suyun mürüvveti yok edeceğimi bilsem, asla soğuk su içmem.*
- *Haksız sözleri tasdik eden dalkavuktur.*
- *Sende olmayan bir iyilikle seni öğenin, kızdığı zaman sende bulunmayan bir fenalıkla seni yereceğinden şüphelen olmasın!*
- *Sâdik dost, arkadaşının kusurunu görünce ihtar eder, ifşa etmez.*